

Dosarul nr. 2ra-570/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. M. Macar)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Rusu, reprezentat de avocatul Ariadna Suveica (Dodi),

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Rusu împotriva lui Gheorghe Rusu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și cererea reconvențională depusă de Gheorghe Rusu împotriva Elenei Rusu cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, perfectarea actelor copiilor minori fără acordul mamei,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 septembrie 2017, Elena Rusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Rusu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești solicitând stabilirea domiciliului copiilor minori xxxx, născut la xxxx și xxxx, născut la xxxx, cu mama Elena Rusu, obligarea lui Gheorghe Rusu de a întoarce copii minori în Republica Moldova.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 11 octombrie 2014 a înregistrat căsătoria cu pârâtul Gheorghe Rusu, iar la 08 august 2017, căsătoria a fost desfăcută prin hotărârea judecătorească.

Reclamanta a precizat că, locuiește separat de pârât mai mult de doi ani, din motiv că în familia lor se iscau certuri din diferite considerente. Pentru a întreține familia material a fost nevoită să plece la muncă peste hotare, timp în care pârâtul a luat copiii și au plecat peste hotarele țării, în Italia.

Reclamanta a opinat că sunt lezate drepturile copiilor, nu cunoaște cu cine sunt și ce fac când tatăl lor este la lucru. Copiii sunt de vârstă fragedă și au nevoie de ea. La deplasarea ei în Republica Italiană pentru a-și vedea copiii, pârâtul i-a interzis să se apropie de aceștia amenințând-o. Autoritățile italiene recunosc doar hotărârile judecătorești, iar deciziile autorității tutelare pentru poliția italiană nu au putere de executare. Astfel, consideră necesar stabilirea domiciliului copiilor cu ea și a unui grafic de întrevvedere a pârâtului cu copii.

La 30 octombrie 2017, Gheorghe Rusu și avocatul Victor Bunduchi au depus cerere reconvențională împotriva Elenei Rusu solicitând stabilirea domiciliului copiilor minori xxxxx, născut la xxxx și xxxx, născut la xxxx, cu tata Gheorghe Rusu, perfectarea și primirea pașaportului cu toate actele necesare pe numele copiilor minori xxxx, născut la xxxx și xxxx, născut la xxxx fără acordul mamei.

În motivarea acțiunii reconvenționale, reclamantul a invocat că la 08 august 2017 a fost pronunțată hotărârea Judecătorei Hîncești prin care a fost desfăcută căsătoria încheiată la 11 octombrie 2014 cu Elena Rusu. Împreună au doi copii xxxx și xxxx.

Totodată, a menționat că în anul 2016 pârâta a plecat la muncă în Olanda, fără a-l înștiința despre acest fapt, neglijând copiii, manifestând infidelitate față de reclamant, din care moment s-au despărțit de fapt, iar copiii au rămas la întreținerea și educația lui. Ulterior, la 06 decembrie 2016 au plecat împreună cu copiii în Italia. La moment copiii locuiesc împreună cu el, se află la întreținerea și educația sa, dispune de toate condițiile necesare de trai. Fiul xxxx este elev și frecventează școala de stat din localitatea respectivă, fiul xxxx frecventează grădinița. Copiii s-au integrat în societate, cunosc limba italiană și sunt documentați la organele de resort. Pârâta nu a contribuit și nu contribuie la întreținerea și educația minorilor.

Prin încheierea protocolară din 31 octombrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, s-a admis spre examinare cererea reconvențională depusă de Gheorghe Rusu.

Prin hotărârea din 02 august 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Elena Rusu împotriva lui Gheorghe Rusu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori; s-a admis acțiunea reconvențională înaintată de Gheorghe Rusu și s-a stabilit domiciliul copiilor minori xxxxx, născut la xxxxx și xxx, născut la xxxx, cu tatăl Gheorghe Rusu; s-a permis perfectarea și primirea pașaportului cu toate actele necesare pe numele copiilor minori xxxxx, născut la xxxxx și xxxx, născut la xxxx, fără acordul mamei Elena Rusu.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Elena Rusu și s-a casat hotărârea din 02 august 2018 a Judecătorei Hîncești și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Elena Rusu și s-a stabilit domiciliul copiilor minori xxxx, născut la xxxx și xxxx, născut la xxxx, cu mama Elena Rusu; s-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Gheorghe Rusu împotriva Elenei Rusu cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și perfectarea actelor de identitate a copiilor minori fără acordul mamei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că la caz stabilirea domiciliului copiilor minori cu tatăl nu și-a găsit o motivare temeinică, or, probele anexate la dosar doar confirmă conduita acestuia după stabilirea cu traiul în Republica Italiană, în lipsa acordului mamei. După cum rezultă din răspunsul Consulatului General al României la Trieste – Republica Italiană nr. C/2480/09.06.2017, copiii minori împreună cu tatăl său, Gheorghe Rusu, locuiesc în locuința familiei Gheorghe Pojoca și Aliona Lozovanu. Astfel, Gheorghe Rusu nu dispune de locuință proprie, precum și nici nu au fost prezentate informații privind starea locuinței în care se află minorii, dacă dispun de un spațiu separat suficient, este amenajat conform necesităților, etc.

Conform contractului individual de muncă nr. 33 din 23 iunie 2017 Gheorghe Rusu este angajat în funcția de șofer autocamion / mașină de mare tonaj. Având în vedere specificul muncii de șofer autocamion, mașină de mare tonaj, rezultă că Gheorghe Rusu lipsește de acasă anumite perioade, nefiind stabilit cine și-a asumat angajamentul legal pentru îngrijirea și siguranța copiilor minori. În consecință, analizând condițiile de trai ce pot fi oferite de către păriți copiilor minori, instanța de apel a conchis că Elena Rusu dispune de condiții bune de trai pentru copiii minori, Gheorghe Rusu nu a prezentat informații privind locuința minorilor, cum ar fi un contract de locațiune, un act de constatare privind starea locuinței, spațiul de care dispun minorii.

La fel, instanța de apel a reținut că prezintă relevanță și faptul că, Gheorghe Rusu nu poate fi prezent permanent în vederea îngrijirii copiilor minori, din motivul prestării muncii, fiind în funcția de șofer autocamion, mașină de mare tonaj, pe când Elena Rusu, cât și bunicii pe linia maternă au avut grijă și pot în continuare avea grijă de copii, dispun de spațiul locativ necesar, precum și de surse financiare.

În consecință, având în vedere circumstanțele enunțate, atașamentul copiilor față de fiecare dintre părinți, față de frați, vârsta copiilor, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.), instanța de apel a conchis că, cerința reclamantei Elena Rusu privind stabilirea domiciliului copiilor minori cu aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă.

În partea ce ține de cererea reconvențională depusă de către Gheorghe Rusu împotriva Elenei Rusu privind stabilirea domiciliului copilului minor și perfectarea actelor de identitate a copiilor minori fără acordul mamei, instanța de apel a menționat că aceasta urmează a fi respinsă în contextul concluziilor privind admiterea acțiunii Elenei Rusu.

La 12 februarie 2019, Gheorghe Rusu, reprezentat de avocatul Ariadna Suveica (Dodi), a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, a apreciat arbitrar probele.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 28 noiembrie 2018, iar Gheorghe Rusu, reprezentat de avocatul Ariadna Suveica (Dodi), a declarat recurs la 12 februarie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei la 11 decembrie 2018 prin scrisoarea de însoțire (f.d.160). Textul recursului denotă comunicarea acesteia la 15 decembrie 2018. Astfel, recursul declarat la 12 februarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gheorghe Rusu, reprezentat de avocatul Ariadna Suveica (Dodi), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Rusu, reprezentat de avocatul Ariadna Suveica (Dodi), nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Rusu, reprezentat de avocatul Ariadna Suveica (Dodi).

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Rusu, reprezentat de avocatul Ariadna Suveica (Dodi) împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat